

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim pe Maria Maica lui Dumnezeu.

VIII. Cel ce iubește pe Maria, iubește pe Isus.

Sunt o seamă de inși, cari se arată și se pare că au evlavie cătră Maria, îi cinstesc Icoanele ei, cercetează Mănăstirile cu Icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului, îi împodobesc altarele, țin anumite posturi în cinstea Maicii Preacurate, rostesc mătâniile ei — ori Paraclisul... cântă laudele ei și altele; dar într'aceea nu iubesc pe Isus, ci sunt vrăjmașii lui Isus, fiindcă viețuiesc cu păcate de moarte pe sufletul lor. — Nu sunt drepiți în treburile, afacerile lor, nutresc ură, pizmă, împotriva altora: vreau să se răzbune asupra acelor cari i-au vătămat, pe cari îi urăsc de moarte, inima lor e plină de necurății, nu sunt curați nici în fapte, nici în cuvinte. Bieții de ei! ce fel de evlavie poate fi evlavia lor? Și sunt ei atât de orbi și nesocotiți? Cum se poate ca cineva să iubească sincer și într'adevăr pe maică, în vreme ce pe fiul ei îl vatămă graū și îl batjocorește? Cel ce vrea să fie vrăjmașul lui Isus, poate el să iubească pe Maria? Acestia să-și deschidă bine ochii și să vadă rătăcirea și înșelarea lor! Nu vor putea nici când să iubească într'adevăr pe Maria, dacă nu iubesc pe dumnezeescul ei Fiu Isus Hristos, ceea ce înseamnă, dacă nu trăesc în darul său, dacă nu urăsc păcatul de moarte, și nu se feresc de el... De aceea acestia să-și mărturisească bine și cum se cade păcatele lor, facă o spovedanie bună și sfântă, să-și curățească sufletul de ori ce întinăciune păcătoasă, și așa să-și dobândească darul și iubirea lui Isus, și numai atunci vor putea cu adevărat zice, că iubesc pe Maica Domnului, pe Maria. —

Așadară acestia să se lase de toate cucernicele deprinderi, cu cari noi cinstim pe Preasfânta Fecioară Maria, și să nu mai facă nimica în cinstea Ei, până când nu se vor fi spovedit și dobândit darul lui Isus? Acestă n'ar fi bun sfat. Nu vrem să zicem nicidecum, că de acum înainte să părăsească tot binele acela, care l-au făcut ca să cinstească pe Maria, ci vrem să zicem — că pe lângă lucrurile cele bune, ce le-au făcut până acum, și le fac, să mai adaugă și acel lucru — care trebuie nesmintit pentru ca sufletul să fie în rânduială și stare bună, și să poată fi numărați în șirul credincioșilor servitori și iubitorilor fii a preasfintei Doamnei Noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria. — Faptele bune și deprinderile ce le fac în cinstea Maicii Domnului, le sunt de folos în mai multe chipuri, și cu toate că nu sunt vrednice nici de dar nici de mărire, pentru că sunt făcute în stare păcătoasă, totuși le vor fi de folos pentru ca să dobândească milă și îndurare... Dar pentru ei netrecut de lipsă este aceea, ca să se scoale din îngrozitoarea stare de păcat de moarte, să se curățească de acele păcate prin o spovedanie bună. — Căci dacă ar petrece în aceea stare păcătoasă, și urmând mai departe deprinderile lor de evlavie, ar putea în ori ce minută să se găsească prăbușiți în osânda vecinică a iadului.

Dacă tu, care citești, ai fi din numărul acestor evlavnici nesocotiți și orbi, bagă bine de seamă și-ți deschide ochii, ca să vezi, că evlavia ta cătră Maica Domnului nu te poate mântui dacă e despărțită de evlavia cătră Isus, care stă în iubirea sa și în darul său cel sfânt. — Până când nu iubești pe Isus, nu se va putea zice nicidecum că iubești cu adevărat pe Maria.

Frate creștin! să fii convins, să știi și

să crezi tare, că Maicii Domnului, Mariei, i-ar plăcea mai mult o singură „Născătoare de Dumnezeu”,... ce ai zice o tu fiind în darul lui Isus — curățit de ori ce păcat prin o spovedanie bună decât dacă ai rosti sute de Paraclise, ori mătăni. . . ori ai face pelerinagii la locuri sfinte — în cinstea Maicii Preacurate — când ești întinat cu păcat de moarte în sufletul tău, și așa ești vrăjmașul lui Isus. — Lapadă deci păcatul, iubește pe Isus, și îndată vei iubi cu adevărat pe Maria, vei fi cucernicul și evlavnicul Ei, așa precum voește Ea, și atunci laudele cele multe și faptele bune, cu cari o cinstești, vor avea vrednicia lor spre binele tău și vor fi foarte plăcute Mariei. — Da, iubiți frați, să iubim pe Isus că numai așa vom iubi într-adevăr pe Maria. —

De altcum acest adevăr, că adevărat cel ce iubește pe Maria, iubește pe Isus, este un adevăr atât de lămurit și limpede, încât nu are trebuință de dovezi: căci cel ce iubește pe mamă, iubește și pe fiul ei, și nu poate fi altcum. — De aceea să vedem mai ales cari sunt mijloacele cele mai puternice pentru a ne păzi și a crește tot mai mult în iubirea către Domnul Nostru Isus Hristos,
(Va urma.)

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

6. Cain ucide pe fratele său Abel.

Biblia nu este o istorie a celor dintâi oameni, că ne istorisește din viața lor numai aceea ce are importanță în istoria dezvoltării operei de răscumpărare. Când părăsește figurile lui Adam și Eva, urmărește același principiu, nici de cum nu are pretenția să fie considerată ca o istorie profană. Din viața celor dintâi fii a lui Adam și Eva, despre Cain și Abel un singur, dar dramatic episod ne istorisește, din care lasă să vedem, că acești doi frați, cei dintâi oameni dela Adam și Eva aparțin deja a lor doua curente sufletești diametrial opuse unul altuia, despre cari orientări sufletești ne vorbește Sf. Augustin în mod atât de strălucit în grandioase lui carte „De civitate Dei.”

Deja cu acești doi frați se începe marea despărțire în două tabere a neamului omenesc, acel dualism al sufletelor, pre cari Sf. Augustin i-i aseamănă cu două cetăți, una

din aceasta este cetatea pământească, zidită dintr'un amor propriu, care merge până la dispreț față de Dumnezeu, cealaltă este cetatea cerească zidită din iubirea de Dumnezeu și care merge până la disprețul celui propriu. S'a născut dară din acei doi părinți ai neamului omenesc întâi Cain, aparținând cetatei oamenilor, după aceea s'a născut Abel aparținând cetatei lui Dumnezeu. Amândoi aduc jertfă, Cain din fructele pământului, bune rele cum au fost. Abel cele alese a turmei sale și grăsimea lor.

Bine înțeles, înaintea lui Dumnezeu calitatea jertfei în sine nu are importanță, intru cât însă calitatea este determinată de sufletul, cu care se oferă, aceasta dispoziție sufletească este elementul prin care capătă jertfa valoarea, cum spune Sf. Ap. Pavel (Evr. 11, 4.) „Cu credință a adus Abel mai multă jertfă lui Dumnezeu decât Cain, pentru carea a fost mărturisit, că a fost drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui, și pentru aceea, după ce a murit încă grăiește.”*

Jertfa lui Abel era mai bună înaintea lui Dumnezeu decât alui Cain. Pismuind acesta pe Abel nu cumva cu jertfa să treacă și făgăduința răscumpărării de la el la sămânța lui Abel, la chemat la câmp și la ucis.

Mănat de glasul conștiinței, Cain a fugit din locul acela unde era, și a trăit rătăcind în pământul Lod mereu tremurând de frica răsbunării.

După multă vreme, după ce s'au înmulțit urmașii lui, dintr'un sentiment de bravare și aroganță a încetat cu vieța lui vagabondă și s'a pus și a zidit cu ai săi o cetate și a numit cetatea Henoch, care a fost cel dintâi oraș locuit de oameni.

* Sângerile lui Abel și după moarte a cerut răsplătire la ceriu.

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cârtică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Biserica unită și Concordatul.

Înălțătorul discurs al I. P. S. S. Episcopului Hossu.

Dacă mai există vre o îndoială asupra pretinsului pericol ce l'ar conține, în sine, Concordatul cu Vaticanul, cuvântarea de ieri, din Senat, a I. P. S. S. Episcopului Hossu a spulberat-o.

N'a fost o cuvântare, ci un discurs frumos ca expunere, solid ca argumentație și din punctul de vedere al concepției, înălțător. Senatul a avut, astfel, ocazia, rară ocazie, de a se simți cu adevărat desfătate de dialectica distinsului prelat, care întrunește în persoana sa pe păstorul sufleteș și credincios al unei credințe apropiate nouă și pe luptătorul naționalismului românesc și de sub regimul maghiar care l'a decorat pentru atitudinea sa curajos patriotică, cu diverse persecuții. Din acest punct de vedere, Episcopul Hossu stă în linia trasă de marele Inocențiu Micu Klein, care doarme de veci în zidurile Romei. Având la îndemână aceste calități retorice și bazat pe acest trecut, analiza făcută concordatului a fost concisă și precisă. N'a adus acuzații cum au făcut potrivnicii Concordatului, ci explicații asupra motivelor ce i-a condus pe aceștia să se teamă de eventuala expansiune a bisericii catolice, de rit latin și român.

„Doriți să egalați situația bisericii ortodoxe? Foarte frumos. Dar această egalare nu trebuie să se facă de sus în jos, ci de jos în sus, nu prin degradarea noastră, ci prin ascensiunea voastră.” Și senatul întreg a subliniat cu vîi aprobării acest îndemn.

Apelul pentru o singura religie.

Dar I. P. S. S. Hossu a atins în discursul său înălțimi emoționante. A

fost când referindu-se la părerea I. P. S. S. mitropolitului Bălan ca toți românii să aibă o singură religie, a declarat:

Această unire noi o dorim, noi o cerem, dar nu pe calea de jos în sus, prin revoluționarea drojdiei satelor, ci de sus în jos: pe calea discuțiilor istorice și dogmatice.

Această declarație făcută în numele bisericii unite, pentru integrarea românilor într'o singură credință, urmată de apologia întăririi și ascensiunii neamului românesc a ridicat în picioare tot senatul care l'a aplaudat.

„Curentul”

Adevărată creștină, este aceea care iubește sărăcia evanghelică și primește de bună voie ocaziunile cari i-se îmbie, pentru a o exercita, urmând exemplul marelui, pe care îl dă Mântuitorul ei. Ea știe că Isus, a primit să fie atât de sărac, pentru ca să ne îmbogățească pe noi; ea știe că El nu avea nimic pe acest pământ, nici unde să-și plece capul, nici o locuință stabilă. Astfel, ea se lapadă din ce în ce mai mult, de dorul de-a-și satisface plăcerile și de-a-se îmbogăți. Dacă ea s'a născut săracă, se bucură, că în aceasta privință se poate asemăna cu Isus și nu cere deloc să iasă din aceasta situație. Dacă ea are bogății, se umilește, și face parte și pentru săraci; ea se teme să se ali-pească prea mult de bogății și să-și pună în ele toată nădejdea, — ea își alege pentru folosință lucrurile cele mai simple — și nu se rușinează să arate și în aranjamentul de mobile și mâncări și în îmbrăcăminte, semnele sărăciei divinului ei învățător, dacă porunca lui Dumnezeu nu cere altfel.

Adevărată creștină, este acea care, dându-și seamă de importanța unei morți bune, se gândește mereu, să-și întrebuițeze bine timpul — și este totdeauna gata, să poată răspunde Stăpânului ei, dacă acesta ar bate la ușe și i-ar cere să facă socoteală cu „talanții” pe cari i-a încredințat, să lucreze cu ei pentru mărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletului ei. Impresionată de nesiguranța momentului morții și de orbirea aproape generală a multora cari nu se gândesc la ea, — se roagă pentru aceștia, fără să-i desprețuiască însă, — nu se lasă nici ademenită de deșertăciunile cari umple viața lor.

E totdeauna gata și pentru serbări, petreceri și adunări — când alte îndatoriri n-o rețin, dar nu se lasă robită de ele — și în fiecare seară caută să-și aranjeze situația sufletului, pentru a fi gata să se prezinte înaintea lui Dumnezeu.

* * *

Adevărată creștină, este acea care, știe să se retragă dela ocupațiuni, — când are răgaz — sau dela distracții, dacă datorința o chiamă, pentru a petrece în reculegere și tăcere, ascultând vocea lui Dumnezeu. Ea își iubește casa lor, camera sa și interiorul casei lor, mai mult ca și casele altora, și mai mult decât serbările cari o ademenesc să meargă. Ea este gata pentru visite îndatorate și este fericită dacă-i încunjurată de prietenii, dar este și mai fericită încă, acasă la ea, cu munca zilnică obișnuită, cu rugăciunile indatinat, cu viața ei liniștită, sub privirea ochilor lui Dumnezeu și îngrijirea devotată a familiei. Ea vorbește puțin și-i place rugăciunea și meditarea; îi place lectura cărților cari înalță sufletul și cari o fac să vadă realitatea lucrurilor.

„Observatorul.”

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de
„Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinței.” de Părințele dela Bistrița. Preț 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți. Preț 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Preț 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț 12 Lei.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlu: **„Inchinăciunile Creștinului”** Preț 4 Lei. Se poate comanda la **Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii 25.**

Calendar săptămânal.

2—8 Iunie 1929.

2. Dumineca II. după Rusalii (Ev. Mat. 4. 18.) P. Nichifor † 828.
3. Luni. M. Lucian.
4. Marți P. Mitrofan.
5. Mercuri. M. Doroteiu.
6. Joi. C. Visarion.
7. Vineri. M. Teodot.
8. Sâmbătă. M. Teodor Strat.